

írva (*gumulc* alak 1221-ből; *Petur* s *Embord* alakok 1237-ből, a HB. utáni időből). Miért nem írta hát a HB. szerzője a *gimilc*-et *gumulc*-nak, a *Peter*-t *Petur*-nak, az *ember*-t *embur*-nak, ha következetes \ddot{o} -zó nyelvjárást beszélt?

Kétségtelen, hogy a HB.-ben nyelvbéli következetlenség van. Szerző nyelvében volt meg ez a következetlenség, mint keveredés, vagy másoló másolt rosszul, azt a HB.-beli már ismert két íráshiba (*emdul*, *turchucat* SZINNYEI MNy. I. 20.), a «dominus deus» kimaradása dönti el.*)

Vizsgálódásaim végeredményeképen újat nem mondhatok: a HB. nyelvi következetlenségénél (\ddot{e} -zó, \ddot{o} zó alakok keveredése) s íráshibáinál fogva másolat (v. ö. MNy. I. 20.).

TRÓCSÁNYI ZOLTÁN.

*) A *szentucut*, *rezel*, *gimilcictul* alakokat a két feltevés bármelyike megmagyarázhatná. Ám a nyelvi keveredés s az íráshibák alapján a HB. kétségtelen másolat s így a *-t* és *-k* előtti következetlen jelölést is a másoló hibájául tudom be.

Hazai irodalom.

KERTÉSZ MANÓ. Nyelvünk műveltségtörténeti emlékei. (Különlenyomat a Beöthy-Emlékkönyvből.)

KICSKA EMIL. A subjectum és a praedicatum a grammatikában. Budapest, 1908.

MOHAI LAJOS. Jelentés-tanulmányok a másodlagos komplikációs jelentésváltozásról. Székesfehérvár, 1908.

Nyelvészeti Füzetek. Szerk. SIMONYI ZS. — 54. KULCSÁR GYULA. A magyaros írásművészet főkérdései. — 55. CSÚRI BÁLINT. Teleki József gróf mint nyelvész. — 56. MADAI GYULA. A hajdúk beszéde. — 57. VASS BÉLA. A nagykorósi nyelvjárási. Budapest, Athenæum.

SZEREMLEY CSÁSZÁR LORÁND. Jelentés-tanulmányok. (A M. Nyelvtudományi Társaság kiadványai. 9. sz.) Budapest.

[TOLDY GÉZA.] Varázsrontó. Kalandozás a vendégzavaink bűvös báját árasztó rejtelmek világában. Budapest.

WICHMANN GYÖRGY. Mutatvány az urzsumi cseremiszek költészetéből. (Különnyomat a NyK. XXXVIII. kötetéből.)